

Rozjímanie na štvrtok 23. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na štvrtok 23.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: osvecovať
pozemské cesty; hodina lásky;
Boh nás predchádza.

V REČI na rovine svätý Lukáš
predstavuje náčrt Kristovho učeníka,
ktorý zbiera slová Pána: „Vám, ktorí
ma počúvate, hovorím: Milujte
svojich nepriateľov, robte dobre tým,
čo vás nenávidia, žehnajte tým, čo
vás preklínajú, a modlite sa za tých,
čo vás potupujú! Tomu, kto ťa udrie
po líci, nadstav aj druhé. A tomu, kto

ti berie plášť, neodopri ani šaty. Každému, kto ťa prosí, daj, a ak ti niekto niečo vezme, nežiadaj to naspäť“ (Lk 6, 27-30). Je to náročné poslanstvo. Ako kresťania sme povolaní nasledovať kroky Majstra, ktorý „chodil a robil dobro, lebo Boh bol s ním“ (Sk 10, 38). Sme soľou zeme a svetlom sveta (porov. Mt 5, 13-14), poslaní, aby sme svedčili o kresťanskom živote tam, kde sa nachádzame, „až po samé končiny zeme“ (Sk 1, 8), vtiahnutí do reality sveta ako soľ a kvas: nie sú viditeľné, ale sú citeľné.

Prví kresťania sa snažili osvojiť si tieto učenia Pána. „Kresťania sa nelíšia od ostatných ľudí,“ napísal jeden z nich v 2. storočí, „ani miestom, kde žijú, ani jazykom, ani zvykom; nemajú vlastné mestá, nepoužívajú nezvyčajný jazyk, ani nevedú odlišný spôsob života (...) Žijú v gréckych a barbarských mestách, podľa toho, ako im to osud prideliť,

dodržiavajú zvyky obyvateľov krajiny, čo sa týka oblečenia aj celého ich životného štýlu, a napriek tomu vykazujú obdivuhodný a podľa všeobecného názoru neuveriteľný spôsob života“[1].

Dnes, rovnako ako vtedy, „stvoreníe túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia“ (Rim 8, 19), očakáva svedectvo nášho kresťanského života, ktoré je zároveň jednoduché a obdivuhodné. Sme „Božie deti. Nositelia jediného plameňa schopného osvetliť cesty ľudí na zemi, jediného svetla, v ktorom nikdy nebude tieňa, šera, tmy. Pán nás používa ako pochodne, aby naše svetlo jasne žiarilo... Je na nás, aby mnohí neuviazli v temnotách, ale aby kráčali po cestách, ktoré vedú do večného života“[2].

SVET túži po svedectve Božích detí, pretože v ňom sa naplňa najvnútornejšia túžba každého človeka. Ježiš to vie, pretože „jedinečným a neopakovateľným spôsobom prenikol do tajomstva človeka a vstúpil do jeho srdca“[3]. Preto môže tvrdiť, že to, čo od nás žiada, nie je v skutočnosti nič mimoriadne, lebo zodpovedá pôvodnému povolaniu človeka, ktoré sa prejavuje v hlase svedomia. Takto sa dá pochopiť, že Kristus zhrňuje celý tento náročný prejav do jedného jednoduchého zlatého pravidla: „Ako chcete, aby ľudia robili vám, tak robte aj vy im“ (Lk 6, 31).

V konečnom dôsledku ide jednoducho o to, aby sme odpovedali na povolanie k láske. Celý zákon sa zhrňuje v dvojitom prikázaní lásky k Bohu a k blížnemu (porov. Mt 22, 37-40) a prikázaním Pána je, aby sme sa milovali navzájom tak, ako On miloval nás. Svet nás spoznáva ako

učenikov Majstra práve podľa lásky (porov. Jn 13, 34-35), lebo práve to charakterizovalo jeho pôsobenie na zemi: miloval nás až do krajnosti, že dal svoj život za každého z nás.

Aby ilustroval praktické dôsledky tohto učenia, Ježiš pokračuje vo svojej reči: „Ak robíte dobre tým, čo vám dobre robia, akúže máte zásluhu? Veď to isté robia aj hriešnici. A ak požičiavate tým, od ktorých to dúfate dostať naspäť, akúže máte zásluhu? Veď aj hriešnici požičiavajú hriešnikom, aby dostali naspäť to isté. Ale milujte svojich nepriateľov, dobre robte, požičiavajte a nič za to nečakajte“ (Lk 6, 33-35). Toto je autentické svedectvo Božích detí, na ktoré svet čaká práve dnes, práve teraz: láska, ktorá nepozná bariéry, ktorá sa otvára všetkým ľuďom okolo nás. „Toto je hodina lásky!“ – vyhlásil Lev XIV. na Omši na začiatku svojho pontifikátu. „Božia

láska, ktorá nás spája ako bratov a sestry, je srdcom evanjelia“[4].

JE MOŽNÉ milovať tak, ako to od nás žiada Ježiš? Možno často pociťujeme ťažkosti milovať tak ako On: s jeho nekonečnou trpezlivosťou, s jeho bezhraničným milosrdenstvom... Logicky, ak by sme sa spoliehali iba na svoje sily, mali by sme viac než dosť dôvodov na sklamanie. On sám nám však pomáha: veľkoryso sa s nami delí o svoju lásku a vlieva ju do našich sŕdc prostredníctvom Ducha Svätého (porov. Rim 5, 5). „On nás miloval ako prvý a ako prvý nás miluje aj naďalej, preto my môžeme odpovedať na jeho lásku našou láskou. Boh nám neprikazuje pociť, ktorý by sme si nemohli vyvolať vo svojom vnútri sami. Miluje nás, dáva nám vidieť a zakúšať svoju lásku a

ako odpoveď na toto Božie prvenstvo môže aj v nás vytrysknúť láska“[5].

Preto keď cítime, že naše srdce sa bráni milovať tak, ako to od nás žiada Pán, môžeme žiť s dôverou, že On nás miluje ako prvý: „Jeho láska nás vždy predchádza, sprevádza nás a zostáva s nami napriek našim hriechom“[6].

Je veľmi oslobodzujúce žiť odovzdaní Božej láske, prijímať jeho nekonečnú lásku a rozdávať ju z plných rúk.

Vedieť, že sa nemusíme starať o súdenie, lebo súdi Pán (porov. 1 Kor 4, 4); že máme vždy možnosť odpúšťať „s plnou slobodou lásky“[7]; že môžeme byť vždy radostní a s radosťou robiť aj to, čo sa nám nepáči, lebo všetko môžeme robiť z lásky...

Takýto život nás navyše naplňa istou nádejou: „Nesúďte a nebudete súdení. Neodsudzujte a nebudete odsúdení! Odpúšťajte a odpustí sa vám. Dávajte a dajú vám: mieru

dobrú, natlačenú, natrasenú,
vrchovatú vám dajú do lona. Lebo
akou mierou budete merať vy, takou
sa nameria aj vám“ (Lk 6, 37-38). To
znamená, že ak počas celého nášho
života boli láska, milosrdenstvo a
štedrosť tým, čo charakterizovalo
naše vzťahy s ostatnými, Pán nás
bude súdiť rovnakým spôsobom.
Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby
nám vyprosila veľkú lásku a pomohla
nám napodobňovať Ježiša, aby sme
vo svete vydávali svedectvo ako
Božie deti.

.....

[1] *List Diognetovi*, kap. 5-6 (Funk 1, 317-321).

[2] Svätý Josemaría, *VyhŇa*, bod 1.

[3] Svätý Ján Pavol II, *Redemptor hominis*, bod 8.

[4] Lev XIV, *Homília*, 18-V-2025.

[5] Benedikt XVI, *Deus caritas est*,
bod 17.

[6] František, *Misericordia et Misera*,
bod 5.

[7] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, X.
zastavenie.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/stvrtok-23-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/stvrtok-23-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (13.02.2026)